

52

וילך Vayeilech

Deuteronomy 31:1-30

- וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
- וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּרִמְאָה וְעֹשִׁים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לַצָּאת וּלְבֹאֹת וַיְהִינָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:
- יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עָבַר לִפְנֶיךָ הוּא־יִשְׁמָלֵיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עָבַר לִפְנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם:
- וַיִּתְּנֵם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם:
- חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירְאֹו וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבָה:
- וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזָק וְאַמְלֵךְ כִּי אַתָּה תִּבְּאוּ אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילֵנָה אוֹתָם:
- וַיְהִי־הָ הוּא | הַהֹלֵךְ לִפְנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבָה לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת:
- וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתֵּןָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׁאִים אֶת־אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וַיִּצֹו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחֹג הַסֻּכּוֹת:
- בָּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם:
- הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לִמְעַן יִשְׁמְעוּ וְלִמְעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
- 1 Moses went and spoke* these things to all Israel.
- 2 He said to them: I am now one hundred and twenty years old, I can no longer be active.* Moreover, the Lord has said to me, "You shall not go across yonder Jordan."
- 3 It is indeed your God who will cross over before you, and who will wipe out those nations from your path; and you shall dispossess them.—Joshua is the one who shall cross before you, as the Lord has spoken.—
- 4 The Lord will do to them as was done to Sihon and Og, kings of the Amorites, and to their countries, when [God] wiped them out.
- 5 The Lord will deliver them up to you, and you shall deal with them in full accordance with the Instruction that I have enjoined upon you.
- 6 Be strong and resolute, be not in fear or in dread of them; for it is indeed your God who marches with you: [God] will not fail you or forsake you.
- 7 Then Moses called Joshua and said to him in the sight of all Israel: "Be strong and resolute, for it is you who shall go with this people into the land that the Lord swore to their fathers to give them, and it is you who shall apportion it to them.
- 8 And it is indeed the Lord who will go before you. [God] will be with you—and will not fail you or forsake you. Fear not and be not dismayed!"
- 9 Moses wrote down this Teaching and gave it to the priests, sons of Levi, who carried the Ark of the Lord's Covenant, and to all the elders of Israel.
- 10 And Moses instructed them as follows: Every seventh year,* the year set for remission, at the Feast of Booths,
- 11 when all Israel comes to appear before your God in the place that [God] will choose, you shall read this Teaching aloud in the presence of all Israel.
- 12 Gather the people—men, women, children,* and the strangers in your communities—that they may hear and so learn to revere your God and to observe faithfully every word of this Teaching.

- 13 Their children, too, who have not had the experience, shall hear and learn to revere your God as long as they live in the land that you are about to cross the Jordan to possess.
- 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יְמֵי לְמוֹת קָרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְצַבּוּ בָּאֹהֶל מוֹעֵד וַאֲצַנְנוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְצַבּוּ בָּאֹהֶל מוֹעֵד:
- 15 וַיֵּרָא יְהוָה בָּאֹהֶל בְּעָמֹד עָנָן וַיַּעֲמֹד עָמֹד עַל־פֶּתַח הָאֹהֶל:
- 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּךְ שׁוֹכֵב עִם־אֲבוֹתֶיךָ וְקִם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא־שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבֵנִי וְהִפְרֹ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ:
- 17 וְחִרָה אִפִּי בּוֹ בְיוֹם־הַהוּא וַעֲזָבֹתִים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לְאֵלָל וּמִצָּעָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אִין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצָּאוֹנִי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה:
- 18 וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אִסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם הַהוּא עַל כִּלְהִרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים:
- 19 וְעַתָּה כְּתֹב לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנְיַי יִשְׂרָאֵל:
- 20 כִּי־אָבִיאֲנֹו אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָיו זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֹּשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדִשְׁשָׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם וְנִאֲצָוִנִי וְהִפְרֹ אֶת־בְּרִיתִי:
- 21 וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנָתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי יִדְעֹתִי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם בְּטָרָם אָבִיאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי:
- 22 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וַיְלַמְדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 23 וַיֹּצֵו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וַיֹּאמֶר חֲזֹק וְנָאֵמַץ כִּי אַתָּה תְּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ:
- 23 And [God] charged Joshua son of Nun: "Be strong and resolute: for you shall bring the Israelites into the land that I promised them on oath, and I will be with you."

- וַיְהִי | כְּכָלוֹת מֹשֶׁה לִכְתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תָּמָם: 24 When Moses had put down in writing the words of this Teaching to the very end,
- וַיִּצֹו מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם וְשֹׁאֵי אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר: 25 Moses charged the Levites who carried the Ark of the Covenant of יהוה, saying:
- לִקַּח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה וְשִׁמַּתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד: 26 Take this book of Teaching and place it beside the Ark of the Covenant of your God יהוה, and let it remain there as a witness against you.
- כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מָרְיָל וְאֶת־עָרְפָךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹלָמִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הָיִיתֶם עִם־יְהוָה וְאָף כִּי־אַחֲרָי מוֹתִי: 27 Well I know how defiant and stiffnecked you are: even now, while I am still alive in your midst, you have been defiant toward יהוה; how much more, then, when I am dead!
- הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֲדָבְרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיִדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: 28 Gather to me all the elders of your tribes and your officials, that I may speak all these words to them and that I may call heaven and earth to witness against them.
- כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרָי מוֹתִי כִי־הִשְׁחַתְתָּ תְּשׁוּחָתוֹן וְסָרְתָם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִלַּאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם: 29 For I know that, when I am dead, you will act wickedly and turn away from the path that I enjoined upon you, and that in time to come misfortune will befall you for having done evil in the sight of יהוה, whom you vexed by your deeds.
- וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל־קְהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמָם: 30 Then Moses recited the words of this poem to the very end, in the hearing of the whole congregation of Israel: